

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ กับการทำงาน R๒R
(Routine to research)

โดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

- ยึดหลัก “อึดตาดิ อัดโน นาโถ” (ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน)
- ตนเป็นผู้เรียน และเป็นผู้รู้ เรียนรู้แทนกันไม่ได้
- แต่ “กัลยาณมิตร” (เพื่อนที่ดี) มีความสำคัญ
- และ “สัปปายะ” (ความสบาย เป็นอิสระในการเรียนรู้) มีความสำคัญ

- ดีที่สุด โดยการนำความรู้ไปใช้ทันที
- แล้วยำเอาประสบการณ์ (Tacit Knowledge) สอนผู้อื่น
- ดีความด้วยความรู้ทฤษฎี (Explicit Knowledge)
- เกิดการเรียนรู้สั่งสม ยกระดับความรู้และทักษะ แบบไม่รู้ตัว

- ต้อง “โฟกัส” พุ่งเป้า ชัดเจน
- เพราะ “ตัวป่วน” มีมาก มาตลอดเวลา
- ใช้ “ความท้าทาย” (ปัญหา) หนำงาน สร้าง “จิตจดจ่อ”
- เกิด “จิตจดจ่อรวมหมู่” (collective focus)
- หรือเป้าหมายร่วม (shared purpose)
- แล้วลงมือทำร่วมกัน (collective effort/ team learning)

- ดึง “จิตจดจ่อ” ด้วยปิติสุข จากความสำเร็จของตนเองและของเพื่อน
- ปิติสุข จากการทำเพื่อผู้อื่น จากการสร้างไม่ใช่เสพ
- ปิติสุข จากการได้ชื่นชมเพื่อน เห็นความสำเร็จของเพื่อน
- ปิติสุข จากการเห็นช่องทาง ที่จะทำให้ได้ผลดียิ่งขึ้น